

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L.Holevițcaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Panov, V.Cotorobai, M.Anton)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Moscovschi Valeriu, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Moscovschi Valeriu împotriva Procuraturii municipiului Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului, încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Moscovschi Valeriu și a fost menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 07 iunie 2016 Moscovschi Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii municipiului Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului, încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în cadrul Întreprinderii de Stat "Centaur" și a solicitat prin cerere prealabilă ca Procuratura municipiului Chișinău să intervină la realizarea dreptului de muncă de a primi indemnizație pentru șomajul tehnic ca salariat al Întreprinderii de Stat "Centaur", care se află în procedura de lichidare; să intervină la apărarea dreptului constituțional la egalitate și la apărarea dreptului convențional la nediscriminare.

A susținut că Procuratura mun. Chișinău are îndatorirea constituțională de a apăra drepturile cetățenilor în temeiul prevederilor Constituției Republicii Moldova și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

A menționat că a primit răspuns la cererea prealabilă nr.31-156 pet/16-4418 din 19.05.2016, eliberat prin intermediul Poștei Moldovei, însă nu este de acord cu răspunsul primit.

A considerat că este vătămat în dreptul de a primi indemnizație pentru șomajul tehnic, drept recunoscut de lege.

A declarat că în cadrul procedurii de lichidare, Procuratura mun. Chișinău prin acțiunile sale îi cauzează prejudiciul material și moral. Totodată, a indicat că cererea privind lichidarea Întreprinderii de Stat "Centaur" nu a fost examinată de instanță.

A afirmat că nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, iar prin neplata indemnizației pentru șomajul tehnic este lipsit de dreptul la proprietate.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării dreptului; obligarea Procuraturii mun. Chișinău să întreprindă măsuri prin care să asigure aplicarea dispozițiilor actelor legislative pentru apărarea dreptului reclamantului la proprietate; încasarea prejudiciului.

Prin încheierea din 13 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Moscovschi Valeriu, instanța a atenționat reclamantul că cerința sa poartă un caracter general, urmând a fi concretizată (f.d.4).

Ulterior, reclamantul a depus o cerere de modificare a pretențiilor și a solicitat constatarea faptului precum că Procuratura mun. Chișinău nu a apărut dreptul constituțional de proprietate al cetățeanului Moscovschi Valeriu și repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Moscovschi Valeriu și a fost menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că instanței de contencios administrativ, în cadrul examinării pricinii, nu i-a fost prezentată nici o cerere depusă de Moscovschi Valeriu, prin care ultimul ar fi solicitat procuraturii în temeiul art.71 CPC să intenteze o acțiune în interesul său, precum și probe din care ar rezulta că reclamantul cade sub incidența temeiurilor prevăzute de art.71 alin.(2) CPC, în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.152 din 01.07.2016, în vigoare 01.08.2016.

Instanța de apel a constatat că reclamantul-apelant la depunerea acțiunii nu a identificat actul pe care-l contestă prin prisma art.3 din Legea contenciosului administrativ, care prevede că obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, dar contestă inacțiunile procuraturii, manifestate prin neapărarea drepturilor salariale ale reclamantului pretins încălcate de către angajatorul ÎS "Centaur", în rezultatul cărora reclamantul nu a primit indemnizație pentru șomajul tehnic, iar conform art.3 alin.(2) din legea menționată, obiect al contenciosului administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Instanța de apel a relatat că Moscovschi Valeriu în cererea de chemare în judecată și în cea de concretizare nu a formulat cerința de anulare a unui act administrativ, dar solicită obligarea pârâtului de a efectua anumite acțiuni.

Prin urmare, instanța de apel a susținut că Moscovschi Valeriu eronat a considerat că instanța de contencios administrativ în mod greșit a respins acțiunea, or, conform celor invocate rezultă fără echivoc că actele administrative contestate au fost emise conform prevederilor legii, cu respectarea competenței, fără încălcarea procedurii

stabilite, motiv din care nu se putea adresa instanței de contencios administrativ în vederea contestării actelor administrative, decât în situația când i-ar fi fost lezat un drept al acestuia recunoscut de lege, situație care în speță nu se atestă.

La 05 octombrie 2018, Moscovski Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 05 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 05 octombrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moscovski Valeriu este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moscovski Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Moscovschi Valeriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Moscovschi Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru